

بررسی تأثیر تاریخ کاشت بر عملکرد و اجزاء عملکرد شش هیبرید متوسط رس امید بخش ذرت (*Zea mays* L.) در خوزستان

فرشاد لرکی^۱، نازنین امیربختیار^{۲*} و محسن قمری^۳

۱ و ۳) کارشناسی ارشد دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، گروه زراعت، اهواز، ایران.

۲) پژوهشگر مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی صفی آباد دزفول.

* نویسنده مسئول مکاتبات: Mghamari63@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۹۱/۰۳/۳۱

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۱/۲۳

چکیده

به منظور بررسی تأثیر تاریخ کاشت بر عملکرد و اجزاء عملکرد شش هیبرید امید بخش ذرت آزمایشی به صورت کرت‌های یک بار خرد شده با ۴ تکرار در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در مرکز تحقیقات صفی آباد در سال ۱۳۸۷ اجرا شد. تیمارها شامل شش تاریخ کاشت به عنوان فاکتور اصلی (۱۰ تیر، ۱۷ تیر، ۲۴ تیر، ۳۱ تیر، ۷ مرداد و ۱۴ مرداد) و فاکتور فرعی شامل شش هیبرید امید بخش ذرت و هیبرید SC704 به عنوان شاهد بود. نتایج نشان داد بیشترین عملکرد دانه با حدود ۹۰۰۰ کیلوگرم در هکتار مربوط به تاریخ کاشت ۱۴ مرداد و کمترین آن مربوط به تاریخ کاشت ۱۰ تیر بود. بیشترین تعداد دانه در بلال در تاریخ کاشت ۷ مرداد و معادل ۵۸۱/۱۸ دانه بود. هیبرید H₄ با میانگین ۴۶۹/۷۱ دانه در بلال بیشترین و هیبرید H₁ با متوسط ۳۴۷/۳۳ دانه در بلال کمترین تعداد دانه در بلال را داشتند. وزن هزار دانه با رفتن به سمت تاریخ کاشت‌های انتهایی روندی افزایشی داشت. بیشترین مقدار عملکرد بیولوژیک به میزان ۲۲۰۰۰ کیلوگرم در هکتار در تاریخ کاشت ۱۴ مرداد حاصل شد. عملکرد بیولوژیک در هیبرید H₄ بیشتر از سایر هیبریدها و معادل ۱۶۵۰۰ کیلوگرم در هکتار بود. بر اساس نتایج این مطالعه در اقلیم منطقه شمال خوزستان به دلیل بالا بودن درجه حرارت و تنش گرما در زمان گرده‌افشانی و عدم برداشت در زمان مناسب و رعایت تناوب منطقه (ذرت-گندم)، تاریخ کاشت پنجم (۷ مردادماه) و هیبرید H₄ به عنوان تیمار برتر شناخته شد.

واژه‌های کلیدی: ذرت، تاریخ کاشت، هیبرید، عملکرد.

مقدمه

با توجه به روند سریع رشد جمعیت و کاهش منابع غذایی به نظر می‌رسد در آینده‌ای نه چندان دور دست یابی و فراهم کردن مواد غذایی مورد نیاز جوامع انسانی به یکی از مشکلات اساسی تبدیل شود. براین اساس یکی از راه‌حل‌های کارا برای مقابله با این پدیده استفاده بهینه از منابع، امکانات و توسعه کشت ارقام پرمحصول به جای ارقام کم محصول است (کرد، ۱۳۸۷). ذرت هم علوفه‌ای بسیار مطلوب برای دام می‌باشد و هم انرژی قابل توجهی دارد. به همین دلیل امروزه ذرت در تغذیه و تولید پروتئین به عنوان یک غذای پر انرژی دارای اهمیت بسیار زیادی است (مودب شبستری، ۱۳۶۹). از مهم ترین عوامل مؤثر در تولید دانه در زراعت ذرت، انتخاب تاریخ کاشت مناسب با توجه به شرایط اقلیمی هر منطقه است (سیادت و شایگان، ۱۳۷۳). برتری هیبریدهای ذرت از نظر تولید بالقوه زمانی صادق است، که شرایط محیطی مناسب و منطبق با نیازهای رشدی هر هیبرید باشد. اگر گیاه ذرت در شرایط نامساعد محیطی کشت شود، هیبریدها دارای تولید کمتری نسبت به ارقام سازگار معمولی خواهند بود. زیرا اگر گرده‌افشانی با شرایط نامساعد محیطی کشت، مثل بادهای گرم و کمبود رطوبت مقارن شود، یکنواختی هیبریدها یک نقطه ضعف خواهد بود (خدا بنده، ۱۳۷۷). Kamara و همکاران (۲۰۰۹) گزارش کردند که تأخیر در کشت باعث افزایش روز تا گل‌دهی و فاصله بین ظهور گل آذین نر و ماده و کاهش در ماده خشک تولیدی، عملکرد و اجزای عملکرد می‌گردد. Shunway و Cothren (۱۹۹۲) نتیجه گرفت که تأخیر در کاشت ذرت، عملکرد دانه را به طور متوسط ۱۵/۲ درصد، میانگین وزن دانه ها ۶/۸ درصد و پروتئین دانه را به میزان ۵ درصد کاهش می‌دهد. Canrarero و همکاران (۲۰۰۰) گزارش دادند که با تأخیر در تاریخ کاشت تعداد بلال در گیاه و تعداد دانه در بلال و نهایتاً عملکرد تقلیل پیدا می‌کند. کرم زاده و کاشانی (۱۳۷۳) اعلام کردند که تأخیر در کاشت ذرت در منطقه خوزستان تا تاریخ ۵ مرداد باعث افزایش عملکرد دانه می‌شود زیرا تجمع و انتقال مواد غذایی به سمت دانه‌ها سریع تر و بهتر صورت می‌گیرد. از سوی دیگر هاشمی دزفولی و همکاران (۱۳۸۰) تأثیر تاریخ کاشت بر عملکرد دانه و ماده خشک کل را معنی دار تشخیص ندادند اما نتیجه گرفتند با به تأخیر افتادن کاشت ذرت در منطقه خوزستان در ارقام میان رس، شاخص برداشت به دلیل فرصت کم انتقال مواد فتوسنتزی به دانه ها کاهش می‌یابد. Wilhelm و همکاران (۱۹۹۹) اظهار داشتند واکنش ارقام مختلف ذرت به درجه حرارت بالا در مرحله پر شدن دانه یکسان نیست. دهقان (۱۳۷۳) گزارش نمود در گروه میان‌رس بهترین رقم SC647 با عملکرد ۷/۱۱ تن در هکتار و بهترین تاریخ کاشت پانزدهم مرداد با عملکرد ۹/۹۵ تن در هکتار است. از میان ارقام گروه دیررس، رقم SC721 با عملکرد ۶/۸۱ تن در هکتار و رقم شاهد SC704 با عملکرد ۶/۵۱ تن در هکتار و تاریخ‌های کاشت، یک و پانزدهم مرداد برتر بودند، لیکن به علت مصادف بودن زمان برداشت در تاریخ کاشت پانزدهم مرداد با بارندگی پاییزه و کشت گندم، بهترین تاریخ کاشت، یکم مرداد و بهترین رقم SC721 با عملکرد ۱۰/۰۵ تن در هکتار تشخیص داده

شد. در خوزستان استفاده از رقم دیررس SC704 در کشت تابستانه که از کاشت تا برداشت دوره ای در حدود ۱۳۵ روز را به خود اختصاص می‌دهد، باعث بروز مشکلاتی از جمله انطباق زمان برداشت آن با بارندگی‌های پاییزه و ایجاد تأخیر در عملیات برداشت و در نتیجه عدم امکان کشت به موقع گندم بعد از برداشت ذرت می‌شود. برای رفع این مشکل استفاده از ارقام گروه متوسط رس ذرت با پتانسیل عملکرد مطلوب توصیه می‌شود. لذا این آزمایش برای تعیین اثر تاریخ‌های مختلف کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد و بررسی امکان جایگزین نمودن هیبریدهای متوسط رس به جای هیبریدهای دیررس ذرت در منطقه خوزستان انجام گردید.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال ۱۳۸۷ در مزرعه آزمایشی مرکز تحقیقات کشاورزی صفی‌آباد دزفول اجرا گردید. این مرکز با طول جغرافیایی ۴۸ درجه و ۳۲ دقیقه شرقی (۴۸° و ۳۲' شرقی) و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۲۲ دقیقه شمالی (۳۲° و ۲۲' شمالی) و ارتفاع ۸۲ متر از سطح دریا در فاصله ۱۲۰ کیلومتری از مرکز استان، در شمال غرب استان خوزستان قرار دارد. میزان متوسط بارندگی سالیانه آن حدود ۳۵۰ میلی‌متر، حداکثر درجه حرارت ۵۳/۲ و حداقل درجه حرارت حدود ۱۲ درجه سانتیگراد و در بعضی سال‌ها به ندرت در حدود صفر درجه می‌رسد. ریزش‌های جوی اغلب به صورت باران‌های زمستانه و به ندرت بهار می‌باشند.

آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۴ تکرار به مورد اجرا گذاشته شد. در این آزمایش تیمار اصلی شامل شش تاریخ کاشت (۱۰ تیر، ۱۷ تیر، ۲۴ تیر، ۳۱ تیر، ۷ مرداد و ۱۴ مرداد) و کرت‌های فرعی شامل شش هیبرید امید بخش ذرت ($H_1, H_2, H_3, H_4, H_5, H_6$) و هیبرید SC704 به عنوان شاهد بودند که به صورت تصادفی در جهت ردیف‌های کاشت قرار گرفتند. کاشت به صورت ردیفی با فاصله ردیف ۷۵ سانتی‌متر و فاصله بوته‌ها بر روی ردیف کاشت ۱۷ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. شش هیبرید امید بخش در مدت شش سال فعالیت‌های پژوهشی در مرکز تحقیقات کشاورزی صفی‌آباد از نظر طول دوره رشد و تحمل به گرما اصلاح شده‌اند. خاک منطقه مورد آزمایش از نوع سیلتی کلی لوم با EC برابر ۰/۵۵ میلی‌موس بر سانتی‌متر و pH برابر ۷/۲۴ بود. حداکثر دما در زمان گرده افشانی در سال آزمایش در جدول ۱ آرایه شده است. برای تجزیه واریانس از نرم افزار MSTAT-C استفاده شد. رسم نمودارها با استفاده از نرم افزار EXCEL انجام شد و مقایسه میانگین‌ها از طریق آزمون دانکن در سطح ۵ درصد انجام گردید.

جدول ۱: حداکثر دما (درجه سانتیگراد) در زمان گرده افشانی هیبریدهای مورد مطالعه در تاریخ کاشت‌های مختلف

۱۴ مرداد	۷ مرداد	۳۱ تیر	۲۴ تیر	۱۷ تیر	۱۰ تیر	
۳۸/۷	۴۰/۹	۴۵/۶	۳۹/۲	۴۶/۶	۴۶/۱	H ₁
۳۸/۷	۴۰/۸	۴۵/۴	۳۹/۲	۴۶/۶	۴۶	H ₂
۳۸/۷	۴۰/۴	۴۵	۳۹/۲	۴۶/۶	۴۶/۱	H ₃
۳۸/۷	۴۱/۱	۴۵/۱	۳۹/۲	۴۶/۶	۴۶/۲	H ₄
۳۸/۷	۴۱/۳	۴۵/۶	۳۹/۲	۴۶/۶	۴۶/۳	H ₅
۳۸/۷	۴۱/۳	۴۶/۲	۳۹/۲	۴۶/۷	۴۶/۲	H ₆
۳۸/۶	۳۸/۹	۴۴/۷	۳۹/۱	۴۶/۱	۴۶	H ₇

نتایج و بحث

عملکرد دانه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین تاریخ‌های مختلف کاشت از نظر عملکرد دانه در سطح ۱٪ اختلاف معنی‌داری وجود داشت اما بین هیبریدها و اثر متقابل تاریخ کاشت و هیبرید اختلاف معنی‌داری ملاحظه نشد (جدول ۲). بیشترین عملکرد دانه مربوط به تاریخ کاشت ۱۴ مرداد با متوسط عملکرد حدود ۹۰۳۰ کیلوگرم در هکتار و کمترین آن مربوط به تاریخ کاشت ۱۰ تیر با متوسط عملکرد ۱۳۰۰ کیلوگرم در هکتار بود (جدول ۳). به نظر می‌رسد در تاریخ‌های کاشت اول، دوم و سوم تلاقی زمان گرده افشانی و لقاح با ماکزیمم درجه حرارت بالا، باعث بروز اختلال در گرده افشانی مطلوب شده و کاهش شدید عملکرد را به دنبال داشته است. در تاریخ کاشت‌های انتهایی وجود شرایط مطلوب تر دمایی می‌تواند عامل افزایش عملکرد باشد چراکه دمای مناسب باعث افزایش سرعت فتوسنتز و طول دوره پرشدن دانه می‌شود (Lafitte and Edmeades, ۱۹۹۷). نتایج این پژوهش با یافته‌های Hunter (1980)، سرمدنیا (۱۳۷۲) و کرد (۱۳۸۷) مطابقت دارد.

اگرچه بین هیبریدهای مورد مطالعه اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (جدول ۲)، با این وجود از نظر کمی بجز هیبرید H₁ سایر هیبریدهای متوسط رس عملکرد بیشتری نسبت به هیبرید H₇ داشتند و هیبرید H₄ بیشترین عملکرد دانه (۵۸۸۷/۴۶ کیلوگرم در هکتار) را داشت (جدول ۳). زودرس تر بودن هیبریدهای امید بخش نسبت به هیبرید SC704 باعث رسیدگی فیزیولوژی سریع تر و برخورداری از پتانسیل عملکرد و تحمل بالاتر به گرما نسبت به ارقام دیررس می‌شود. این نتایج با یافته‌های سیادت و شایگان (۱۳۷۲)، Kamara و همکاران (۲۰۰۹) و کرد (۱۳۸۷) مطابقت دارد.

تعداد دانه در ردیف

براساس نتایج به دست آمده تاریخ کاشت و هیبرید اثر معنی داری در سطح ۱٪ بر تعداد دانه در ردیف داشتند اما اثر متقابل تاریخ کاشت در هیبرید فاقد اختلاف معنی دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها بیانگر روند افزایشی تعداد دانه در ردیف با حرکت به سمت تاریخ کاشت‌های انتهایی بوده و بین دو تاریخ کاشت آخر اختلاف معنی داری وجود نداشت (جدول ۳). بیشترین (۴۰ دانه) تعداد دانه در ردیف مربوط به تاریخ ۱۴ مرداد و کمترین (۱۵/۳ دانه) مربوط به تاریخ کاشت ۱۰ تیر بود. به نظر می‌رسد در این دو تاریخ کاشت تلاقی کمتر مرحله گرده‌افشانی و لقاح با شرایط گرم موجب افزایش تعداد دانه در ردیف در اثر افزایش بقاء دانه‌های گرده و لقاح مطلوب شد که با یافته‌های پزشکیپور و خزایی (۱۳۸۱) و Lafitte و Edmeades (۱۹۹۳) مطابقت دارد. طبق این نتایج هم شرایط محیطی و هم خصوصیات ژنتیکی در شکل‌گیری این جز از عملکرد دخیل هستند. هر رقم یا هیبرید با توجه به خصوصیات ژنتیکی که دارد این جزء از عملکرد را تولید می‌کند هم چنین شرایط محیطی بخصوص دمایی که در این پژوهش مدنظر بود در زمان گرده‌افشانی اثر قابل ملاحظه‌ای بر تعداد دانه در بلال داشت. نتایج این تحقیق با گزارشات هاشمی دزفولی و همکاران (۱۳۸۰) و کرد (۱۳۸۷) که علت اختلاف ارقام ذرت را از نظر تعداد دانه در ردیف بلال دانستند مطابقت دارد.

تعداد ردیف دانه

تیمارهای تاریخ کاشت و هیبرید هر یک در سطح ۱٪ اثر معنی داری بر تعداد دانه در ردیف داشتند اما اثر متقابل هیبرید در تاریخ کاشت تاثیر معنی داری نداشت (جدول ۲). گفته می‌شود این صفت بیش از اینکه تحت تاثیر شرایط محیطی باشد متاثر از خصوصیات ژنتیکی است (نورمحمدی و همکاران ۱۳۸۳). مقایسه میانگین‌ها نشان داد شرایط محیطی در تاریخ کاشت اول و دوم به شکل معنی داری باعث کاهش تعداد ردیف دانه در بلال شد، اما بین سایر تاریخ‌های کاشت اختلاف معنی داری وجود نداشت (جدول ۳). بیشترین و کمترین تعداد ردیف دانه با مقادیر ۱۵/۰۴ و ۱۰/۵۷ به ترتیب متعلق به تاریخ کاشت‌های ۱۰ مرداد و ۳۱ تیر بودند. دلیل کاهش تعداد ردیف دانه در تاریخ کاشت اول را می‌تواند در وجود شرایط نامطلوب دمایی در زمان تشکیل آغازه‌های گل‌آذین ماده عنوان کرد. این یافته‌ها با نتایج به دست آمده توسط کرد (۱۳۸۷) مطابقت داشت. از بین هیبریدهای مورد بررسی تنها H_1 با تعداد ۱۲/۷۹ ردیف دانه به شکل معنی داری تعداد ردیف دانه کمتری از سایر هیبریدها داشت و هیبریدهای H_4 و H_6 با حدود ۱۴ ردیف بیشترین تعداد ردیف دانه در بلال را داشتند (جدول ۳).

جدول ۲: خلاصه نتایج تجزیه واریانس صفات مورد بررسی

منابع تغییرات	درجه آزادی	وزن هزار دانه	تعداد دانه در ردیف	تعداد ردیف در بلال	تعداد دانه در بلال	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک	شاخص برداشت
تکرار	۳	۹۵/۷۴۳ ^{ns}	۴۱/۳۴۹ ^{ns}	۲/۱۶۷ ^{ns}	۱۱۱۱۸/۵۴۸ ^{ns}	۱۳۹۸۷۶۳۶/۶۴۱ ^{ns}	۱۱۶۱۶۸۸۸۰/۰۰۱ ^{ns}	۲۶۶/۸۵۹ ^{ns}
تاریخ کاشت	۵	۱۵۱۶/۳۶۶ ^{**}	۲۸۹۸/۵ ^{**}	۸۱/۶۴۳ ^{**}	۸۴۳۹۳۵/۰۲۹ ^{**}	۲۳۷۹۷۰۶۱۵/۸۹۲ ^{**}	۲۱۷۹۱۵۹۱۷/۵۹ ^{**}	۵۱۶۳/۶۷۶ ^{**}
خطا	۱۵	۴۳/۸۰	۵۰/۸۳۵	۴/۷۹۵	۱۶۰۴۵/۰۷۶	۴۷۰۷۰۱۷/۰۰۳	۳۷۶۵۴۱۳۱۲/۶۷۳	۵۵۱/۲۱۲
هیبرید	۶	۸۲/۸۳۷ [*]	۱۰۶/۳۹ ^{**}	۵/۶۳۵ ^{**}	۳۶۲۱۵/۳۷۱ ^{**}	۱۶۱۳۱۳۹/۰۹۷ ^{ns}	۱۰۷۸۱۱۲۷۲/۰۷۳ ^{**}	۵۳/۳۸۶ [*]
اثر متقابل	۳۰	۵۲/۵۳۶ ^{ns}	۳۳/۰۶۰ ^{ns}	۲/۳۰۴ ^{ns}	۱۰۹۶۲/۰۰۹ ^{ns}	۱۰۵۳۴۷/۳۹۷ ^{ns}	۴۱۵۹۹۴۷۱/۸۵۷ ^{ns}	۲۵/۱۸۹ ^{ns}
خطا	۱۰۸	۲۸/۲۵۵	۲۷/۹۴۸	۱/۸۲۵	۸۴۹۸/۵۳۰	۱۴۶۹۲۱۵/۴۲۴	۳۱۶۰۰۵۲۵/۰۲۲	۱۹/۶۴۶
ضریب تغییرات(%)		۷/۴۵	۱۷/۶۲	۹/۸۸	۲۱/۶۵	۲۱/۴۸	۱۹/۵۸	۲۰/۵۰

تعداد دانه در بلال

اثرات تاریخ کاشت و هیبرید بر تعداد دانه در بلال به میزان قابل ملاحظه‌ای معنی‌دار بود ولی اثر متقابل آنها معنی‌دار نگردید (جدول ۲). تاریخ کاشت پنجم (۷ مرداد) با میانگین ۵۸۱/۱۸ دانه در بلال و تاریخ کاشت اول (۱۰ تیر) با متوسط ۱۶۲/۷۹ دانه در بلال به ترتیب بیشترین و کمترین تعداد دانه در بلال را داشتند بود (جدول ۳). قبل از گرده‌افشانی و در مرحله آغازش گل‌آذین تعداد گلچه‌ها تعیین می‌گردد. شرایط مطلوب یا نامطلوب محیطی می‌تواند تعداد نهایی گلچه‌های تمایز یافته در هر ردیف را تغییر دهد. هم چنین در زمان گرده‌افشانی تعداد گلچه‌های تلقیح یافته مشخص می‌گردد. به نظر می‌رسد در تاریخ کاشت پنجم (۷ مرداد) تلاقی کمتر دو مرحله تمایز گلچه‌ها و گرده‌افشانی با شرایط گرم موجب افزایش تعداد دانه در بلال از طریق افزایش بقاء دانه‌های گرده و لقاح مطلوب شد که با یافته‌های استخر و چوگان (۱۳۸۵) و Tollenaar و Dwyer (۲۰۰۰) مطابقت دارد. هیبرید H₄ با متوسط ۴۶۹/۷۱ دانه در بلال بیشترین و هیبرید H₁ با متوسط ۳۷۴/۳۳ دانه در بلال کمترین تعداد دانه در بلال را در بین هیبریدهای مورد بررسی داشتند (جدول ۳). Lafitte و Edmeades (۱۹۹۷) عنوان کردند که هیبریدهای ذرت به لحاظ تأثیر پذیری از اثر مستقیم درجه حرارت بر روی تعداد دانه در بلال تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای با هم دارند.

وزن هزار دانه

نتایج نشان داد که تاریخ کاشت در سطح ۱/، و هیبرید در سطح ۵/٪ اثر معنی‌داری بر وزن هزار دانه داشتند (جدول ۲). در سه تاریخ کاشت انتهایی وزن هزار دانه تفاوت معنی‌داری نداشت و بیشترین آن در تاریخ کاشت ۱۴ مرداد معادل ۳۰۹/۲ گرم و کمترین آن در تاریخ کاشت ۱۰ تیر برابر ۲۳۲/۱۴ گرم بود (جدول ۳). در تاریخ کاشت‌های انتهایی وجود شرایط مطلوب‌تر دمایی بر سرعت فتوسنتز، میزان انتقال مواد و بر طول دوره پر شدن دانه اثر مثبتی داشت و باعث افزایش وزن هزار دانه شد. در تاریخ کاشت‌های زود هنگام به دلیل نامساعد بودن دما و برخورد گیاه با دماهای بالا انتقال مواد پرورده و دوره پر شدن دانه کاهش یافت (۱۳۸۶، کرد ۱۳۸۴؛ و عقابی، ۱۳۸۴; Edmeades and Lafitte , 1997).

در بین هیبریدهای مورد مطالعه وزن هزاردانه در هیبرید H₇ نسبت به سایر هیبریدها بالاتر و معادل ۲۹۱/۶ گرم بود. فراوانی (۱۳۷۳) گزارش داد ارقام دیررس به علت فرصت بیشتر برای رشد و تجمع ماده خشک در دانه و هم چنین دوام سطح سبز بیشتر از وزن هزار دانه بالاتری نسبت به ارقام زودرس برخوردار بودند که با این آزمایش مطابقت دارد.

عملکرد بیولوژیک

نتایج تجزیه واریانس عملکرد بیولوژیک نشان داد که اثر تاریخ کاشت و هیبرید در سطح ۱/٪ معنی‌دار هستند (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها نشان داد با رفتن به سمت تاریخ کاشت‌های انتهایی عملکرد بیولوژیک روندی افزایشی داشت و بیشترین

عملکرد بیولوژیک به میزان ۲۱۳۴۱ کیلوگرم در تاریخ کاشت ششم حاصل شد (جدول ۳). رشد رویشی و عملکرد گیاه تابع شرایط حرارتی محیط در زمان لقاح و انتقال مواد فتوسنتزی به طرف دانه‌ها می‌باشد. در شرایط مطلوب تاریخ کاشت ششم، رشد رویشی خوب بود و در زمان ظهور اندام‌های زایشی و تلقیح، چون دمای محیط کاملاً با شرایط بهینه جهت تلقیح مطابقت داشت، بنابراین عملکرد و تجمع ماده خشک افزایش یافت (نادری و همکاران، ۱۳۸۹). نتایج تحقیق حاضر با یافته‌های Kamara و همکاران (۲۰۰۹) مطابقت دارد.

بین هیبریدهای مورد مطالعه هیبرید H₅ بیشترین (۱۶۰۹۶ کیلوگرم) عملکرد بیولوژیک را در هکتار داشت که بین آن و سه هیبرید H₁، H₂ و H₃ اختلاف معنی داری وجود نداشت (جدول ۳). در این آزمایش هیبریدهایی که دیررس‌تر و یا میان‌رس‌تر بودند از عملکرد بیولوژیکی بیشتری نسبت به زودرس‌ها برخوردار بودند این نتایج با یافته‌های سرمندیا و طهماسبی (۱۳۷۲) مطابقت دارد.

شاخص برداشت

تاریخ کاشت و هیبرید به ترتیب در سطح ۱ و ۵ درصد اثر معنی‌داری بر شاخص برداشت داشتند (جدول ۲). برای اساس تاریخ کاشت پنجم و ششم شرایط مناسب‌تری را برای انتقال مواد به سمت دانه‌ها فراهم آورده و سهم مواد فتوسنتزی ساخته شده که به سمت دانه‌ها روان شدند را افزایش داد ولی بین سایر تاریخ‌ها اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (جدول ۳). با تلاقی دوره گرده‌افشانی در تاریخ‌های ابتدایی با تنش گرما، شاخص برداشت کاهش یافته و عدم تلاقی این دوره در تاریخ‌های کاشت انتهایی با استرس گرما سبب افزایش شاخص برداشت گردید. نتایج این آزمایش با گزارشات کرد (۱۳۸۷) مبنی بر افزایش عملکرد دانه در ارقام جدید بوسیله افزایش شاخص برداشت مطابقت دارد. به طور کلی نتایج تحقیق حاضر نشان داد که تاریخ کاشت و هیبرید اثرات معنی‌داری بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت داشتند. تاریخ کاشت‌های پنجم و ششم به دلیل دارا بودن شرایط مناسب‌تر از نظر دمایی عملکرد دانه بیشتری را داشتند. هم‌چنین هیبرید H₄ در میان هیبریدهای مورد مطالعه بیشترین تجمع ماده خشک را به خود اختصاص داد. بر اساس نتایج این مطالعه در اقلیم منطقه شمال خوزستان به دلیل بالا بودن درجه حرارت و تنش گرما در زمان گرده‌افشانی و عدم برداشت در زمان مناسب و رعایت تناوب منطقه (ذرت-گندم)، تاریخ کاشت پنجم (هفتم مردادماه) نسبت به سایر تاریخ‌های مورد مطالعه مناسب‌تر می‌باشد. از آنجایی که هیبریدهای مورد مطالعه همگی به لحاظ تحمل نسبت به گرما اصلاح شده‌اند در این مطالعه هیبرید H₄ به دلیل بالاتر بودن عملکرد، وزن هزاردانه، شاخص برداشت، شاخص سطح برگ و دوره رشد مناسب نسبت به سایر هیبریدها به خصوص H₇ (SC704) و تحمل بیشتر نسبت به تنش گرما در مرحله لقاح و گرده‌افشانی به عنوان هیبرید برتر شناخته شد.

جدول ۳: مقایسه میانگین اثرات ساده صفات مورد بررسی

شاخص برداشت	عملکرد بیولوژیک (kg/ha)	عملکرد دانه (kg/ha)	تعداد دانه در بلال	تعداد ردیف در بلال	تعداد دانه در ردیف	وزن هزار دانه (gr)	تیمار
۱۴/۶۴b	۸۹۳۹/۷۰d	۱۳۰۸/۳۲e	۱۶۲/۷۹d	۱۰/۵۷c	۱۵/۳۲e	۲۳۲/۱۴c	تاریخ کاشت
۲۶/۳۹b	۱۲۰۵۱c	۳۱۷۹/۷۱d	۲۶۶/۰۷c	۱۲/۸۹b	۲۰/۲۵d	۲۶۸/۶b	۱۰ تیر
۳۴/۵۸b	۱۶۲۸۷/۱۴bc	۵۶۳۲/۴۳c	۴۴۴/۲۵b	۱۴/۴۳a	۳۰/۱۸c	۲۷۵/۵۲b	۱۷ تیر
۳۷/۵۶b	۱۸۵۷۰/۷۱b	۶۹۷۴/۹۳b	۵۳۴/۲۱a	۱۵/۰۴a	۳۵/۴۶b	۳۰۰/۹۷a	۲۴ تیر
۳۹/۴۷b	۱۹۶۰۵a	۷۷۳۷/۹۳b	۵۸۱/۱۸a	۱۴/۹۶a	۳۸/۷۹ab	۳۰۴/۹۳a	۳۱ تیر
۴۲/۳۱a	۲۱۳۴۱a	۹۰۳۰/۴۳a	۵۶۶/۴۳a	۱۴/۱۸a	۴۰a	۳۰۹/۲a	۷ مرداد
							۱۴ مرداد
۳۶/۵۷ab	۱۴۴۲۵/۳۳abc	۵۲۷۴/۷۱a	۳۷۴/۳۳c	۱۲/۷۹b	۲۸/۵۸cd	۲۸۷/۱۶ab	هیبرید
۳۸/۲۶ab	۱۴۳۷۳/۳۸abc	۵۴۹۸/۷۹a	۴۲۱/۲۹abc	۱۴/۰۴a	۲۹/۲۵bcd	۲۷۶/۸bc	H ₁
۳۷/۱۳ab	۱۵۳۱۷/۱۳ab	۵۶۸۶/۳۳a	۳۸۹/۲۸c	۱۳/۷۱a	۲۷/۲۹d	۲۸۵/۹۶abc	H ₂
۴۴/۸a	۱۳۱۴۰/۴۵c	۵۸۸۷/۴۶a	۴۶۹/۷۱a	۱۴/۰۸a	۳۱/۹۶ab	۲۷۳c	H ₃
۳۶/۵۷ab	۱۶۰۹۵/۵۸a	۵۸۸۶/۳۳a	۴۵۸/۲۱ab	۱۳/۴۲ab	۳۳/۰۸a	۲۸۵/۵۲abc	H ₄
۴۲/۹۳a	۱۳۷۱۶/۴۲bc	۵۸۸۷/۳۸a	۴۶۵/۱۲a	۱۴/۱۷a	۳۱/۲۱abc	۲۷۳/۲۴c	H ₅
۴۰/۱۶a	۱۳۴۰۹c	۵۳۸۵/۷۱a	۴۰۲/۷۱bc	۱۳/۵۴ab	۲۸/۶۲cd	۲۹۱/۶a	H ₆
							H ₇

در هر ستون میانگین هایی که دارای حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی دار براساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ می باشند.

منابع

- استخر، ا. و چوگان، ر.، ۱۳۸۵. اثر تاریخ کاشت و تراکم بوته والد مادری B73 در تولید ذرت هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ در استان فارس. مجله نهال و بذر، جلد ۲۲ شماره ۲: ۱۸۳-۱۶۷.
- پزشکیور، ب. و خزائی، ع.، ۱۳۸۱. اثر تراکم بر عملکرد و اجزای عملکرد هیبریدهای SC600 و SC647 ذرت. خلاصه مقالات پنجمین کنگره‌ی زراعت و اصلاح نباتات ایران. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر. صفحه ۴۳۷.
- دهقان، ا.، ۱۳۷۳. واکنش ارقام ذرت دانه ای به تاریخ کاشت در خوزستان. چکیده مقالات سومین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. دانشگاه تبریز. ص ۸۳.
- خداپنده، ن.، ۱۳۷۷. زراعت غلات. چاپ پنجم. انتشارات دانشگاه تهران. ۵۳۷ صفحه.
- سرمدنی، غ.، ۱۳۷۲. اهمیت تنش محیطی در زراعت. اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. دانشگاه فردوسی مشهد. صفحه ۱۵۷.
- سرمدنی، غ. و طهماسبی، ز.، ۱۳۷۲. اثر تاریخ کاشت بر عملکرد دانه و اجزاء عملکرد ارقام ذرت. اولین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات. دانشگاه فردوسی مشهد. صفحه ۱۶۳.
- سیادت، ع. و شایگان، ع.، ۱۳۷۳. مقایسه عملکرد دانه و برخی صفات زراعی ارقام ذرت تابستانه در تاریخ کاشت های مختلف در خوزستان. مجله علوم کشاورزی، جلد ۱۷ شماره ۱: ۷۵-۹۱.
- عقابی، ه.، ۱۳۸۴. مطالعه برخی خصوصیات مورفولوژی و عملکرد هیبریدهای جدید ذرت دانه ای در سه تاریخ کاشت در شمال خوزستان. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول. ۱۴۰ صفحه.
- فراوانی، م.، ۱۳۷۳. بررسی اثرات تاریخ کاشت و تراکم در عملکرد و اجزاء عملکرد هیبریدهای ذرت دانه ای در منطقه کرج. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران. ۱۳۵ صفحه.
- کرد، ع.، ۱۳۸۷. بررسی اثر تاریخ کاشت بر اجزاء عملکرد و خصوصیات مورفولوژیک شش هیبرید امید بخش در خوزستان. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول. ۱۱۸ صفحه.
- کرم زاده، س. و کاشانی، ع.، ۱۳۷۳. بررسی اثر متقابل تاریخ کاشت و هیبرید بر عملکرد و روند رشد ذرت. مجله پژوهش و سازندگی، جلد ۱۸ شماره ۲: ۷۲-۸۳.
- مؤدب شبستری، م. و مجتهدی، م.، ۱۳۶۹. فیزیولوژی گیاهان زراعی. چاپ اول. انتشارات دانشگاه تهران. ۴۳۲ صفحه.

- نادری، ف.، سیادت، س.ع. و رفیعی، م.، ۱۳۸۹. اثر تاریخ کاشت و تراکم بوته بر عملکرد دانه و اجزای عملکرد دو هیبرید ذرت به عنوان کشت دوم در خرم آباد. مجله علوم زراعی ایران جلد ۱۲ شماره ۱: ۴۱-۳۱.
- نور محمدی، ق.، سیادت، س.ع. و کاشانی، ع.، ۱۳۸۳. زراعت غلات. جلد اول. چاپ پنجم. انتشارات دانشگاه شهید چمران. ۴۴۶ صفحه.
- هاشمی دزفولی، س.ا.، سعید، خ.، سیادت، س.ع. و کمیکی، م.، ۱۳۷۳. اثر تاریخ کاشت بر پتانسیل عملکرد دو هیبرید ذرت شیرین در شرایط آب و هوایی خوزستان. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۲ شماره ۴: ۶۸۹-۶۸۱.
- Canrarero, M.G., Luge, S.F., and Rubiolo, O.J., 2000. Effects of sowing date and planting densities on grain number and yield of maize. *Journal of Agricultural Science*. 17: 3-10.
- Edmeades, G.O., and Lafitte, H.R., 1993. Defoliation and plant density effects on maize selected for reduced plant height. *Agronomy Journal*. 85:850-857.
- Hunter, R.B., 1980. Increased leaf area (source) and yield of maize in short season area. *Crop Science*. 20: 571-574.
- Kamara, A.Y., Ekeleme, F., Chikoye, D., and Omoigui, L. O., 2009. Planting date and cultivar effects on grain yield in dry land corn production. *Agronomy Journal*. 101: 91-98.
- Lafitte, H.R., and Edmeades, G.O., 1997. Temperature effects on radiation use and biomass partitioning in diverse tropical maize cultivars. *Field Crop Research*. 40: 231-247.
- Shunway, C.R., and Cothren, J.T., 1992. Planting date and moisture effects on yield, quality and alkaline processing characteristics of food grade maize. *Crop Science*. 32: 1265-1268.
- Tollenaar, M., and Dwyer, L.M., 2000. Physiology of maize. In: D. L. Smith and C. Hamel (eds) *crop yield, physiology and processes*. Springer – Verlag. 12: 169- 204.
- Wilhelm, E.P., Mullen, R.E., Kelling, P.L., and Singletary, G.W., 1999. Heat stress during grain filling in maize effects on kernel growth and metabolism. *Crop Science*. 39: 1733-1741.